

4 Elieser, trotjänaren.

{biblink} 1 Mos 15:1-2, 1 Mos 24:1-67.

Eftersom han var från Damaskus, är det troligast att Abraham köpt denne slav under sin långa färd från det kaldeiska Ur via Haran mot det utlovade Kanaans land. Namnet Elieser är hebreiskt och betyder: Gud är hjälp! Sannolikt hade Abraham givit honom det namnet.

Elieser tillvann sig så stort förtroende hos sin husbonde, att denne, när ingen son gavs honom med Sara, beslöt att låta Elieser bli hans universalarvinge. Det kan man kalla lysande utsikter. Abraham var ju en rik man. Slaven skulle bli sheik.

Och så gick det hoppet om intet genom att Sara födde en son på gamla dar. Blev Elieser besviken? Ingenting tyder på detta. Tvärtom, när Isak blir giftasvuxen, kan Abraham betro honom med det delikata uppdraget att från Abrahams släkt därborta i tvåflodslandet skaffa en god och trofast hustru åt Isak. Att Elieser så helt går in i den uppgiften, att han är så innerligt angelägen om att lösa den till det bästa för Isak, som genom sin blotta existens gjorde honom arvlös, det vittnar om osjälviskhet.

Elieser visar god kännedom om vad som kännetecknar en god hustru. Det tecken han ber Gud om, 1 Mos 24:12-14, innebär en hjälpsamhet långt utöver det vanliga. Att ur en djup brunn ösa upp vatten åt en hel kamelkaravan var ett stort arbete.

Han har också sinne för en ung kvinnas skönhet och oskuld, 1 Mos 24:16. För Isaks och Abrahams och Saras skull gladde han sig däråt.

Hela hans långa resa har varit fylld av bön. När han kommer fram till brunnen, ber han Gud om ett lyckosamt möte. När han ser flickan arbeta med att vattna kamelerna, talar han med Gud utan ord, 1 Mos 24:21. När han hör hennes vänliga svar på hans fråga om natthärbärge, böjer han sig ned med ansiktet mot marken och tackar Herren.

Efter den långa ökenritten är han mycket trött, hungrig och törstig. Men när man sätter fram mat och dryck för honom, kan han inte smaka något förrän han har fått uträtta sitt ärende. Man blir påmind om honom som sade: Min mat är att göra dens vilja som har mig. Vilan i Labans hus blir inte lång. Han har inte råd att vila en enda dag. Redan efter en enda nattvila måste han bryta upp för återfärden. Han är ju redan en gammal man och måste ha sitt uppdrag utfört innan döden kommer emellan. När så har sör hört vi inte mer av Elieser. Diskret försvinner han, när han inte längre behövs. Men det tindrar kring hans namn och hans anspråkslösa levnad ett Jesu ord: Du trogne och gode tjänare, gå in i din Herres glädje! {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 4